

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

Articulus II. De impedimento ex Voto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

ordine quoad vim dirimendi matrimonium ratum tantum, prius initum: quod particulari jure in hoc dispositum est de professione religiosa, cuius tamen contrarium est ex n. 947.

Et ratio est, quia jus positivum, præsertim humanum, valde raro in his, quæ jure naturali, ac divino permissa sunt, disponit aliquid ex rei natura secundum se, seu ex causa, in quantum necessaria est, & communis omnibus sub ea contentis, (qualiter rectè concluditur, hominem posse sentire, quia animal est) sed ex ea solum relatè ad circumstantiam casus particularis, non communem aliis; alias dispositum de crimine læsa Majestatis in personam humani principis, ut prius jure asyli Ecclesiastici, eo ipso, & à fortiori etiam esset dispositum de crimine læsa Majestatis divine, contra claram constitutionem Gregor. XIV. incip. Cùm alias nonnulli, de quâ in supra dictis frequens mentio facta est.

964. Quæstio est 9. an contraheret obligationem servandi castitatem, ac impedimentum dirimens matrimonium ordinatus ex metu cadente in constantem virum iustè incusso, directè ad facri ordinis receptionem? Resp. hanc quæstionem pendere ab illa, an Ecclesia tales, in simili casu, intendat obligare ad votum emitendum? aut eo prætermisso, ad servandam castitatem, eriam in hoc casu eos inhabilitando ad matrimonium? si votum jure naturali est invalidum, ubi ex tali metu extortum est, certum est, tunc Ecclesiam non intendere, ut, ordinem facrum suscipiens, votum emitat: si validum? non obstante injuriâ tam gravi, probato tali metu, justè votum sic ordinato remittitur; quod etiam dicendum venit in casu, quo reverâ non voveret, quod preceptum obligans in hac suppositione voti non emitti. Cæterum mihi probabilius videtur, in tali casu non esse de mente Ecclesiæ, tam justè invitum, & solum iniquè coactum ad amplectendum statum Clericalem in sacris, velle aut mediare, aut immediatè obligare ad castitatem, aut inhabilitare ad matrimonium; cùm hoc videatur repugnans

intentioni tam benignæ matris in talibus circumstantiis.

Quæstio est 10. an Ordo facer invide susceptus idem impedimentum præster, quod susceptus validè? Resp. negativè. Nam effectus ille, seu impedimentum nascens ex liberè suscepito facio ordine non per se, sed solum accessoriè, sequitur ex consensu in susceptionem faci ordinis, juxta mentem Ecclesiæ; cùm sit consensus solum tacitus in accessoriis. Nec obstat, Conjuges Religionem invalidè professos adhuc teneri ad castitatem statui congruam; nam profitendo Religionem, exprefſe vovent castitatem, consequenter voluntatem suam valere volunt, qualiter potest; sic Castropol. cit. num. 7.

ARTICULUS II.

De impedimento ex Voto.

Etsi potissima difficultas sit de *solemni voto castitatis*; de aliis tamen etiam votis non solennibus dubitari potest. *Solenitatis voti castitatis*, in quantum votum reddit inhabilem ad contrahendum subsequens matrimonium, ex Ecclesiæ constitutione habetur per hoc 1. quod tale votum emittratur, vel in actu, vel in debito, dum quis initiatur ordine sacro. 2. quod emittratur, actu professionem emitendo in Religionem per sedem Apostolicam approbata; Constat ex c. Unico de Voto in 6. in sequentibus magis explicando.

§. I.

An & quale impedimentum matrimonii præster votum simplex?

Prima quæstio est de simplici voto *castitatis*; ad quam Resp. 1. quod simplex votum castitatis, seorsim à reliquis cum illo emissis, emitentem verè, ac propriè constituentibus Religiosum, & que, ac apud alios id præster professio, præster impedimentum solum impediens, non autem dirimens matrimonium contrahendum; habetur exprestè in c. Rursus. 6. b. t. ibi: c. 11.

cum votum simplex matrimonium impedit contrahendum, non tamen dirimat jam contractum. Idem habetur in c. unic. de voto in 6. aliud est de simplici voto castitatis emissio post bitem vnum Novitiatus ab his, qui voto promissis Consiliis Evangelicis se DEO dedicant in Societate JESU; hoc enim, impedimentum dirimens matrimonium contrahendum, voventi præstat speciali Ecclesiæ constitutione, ut constat ex constit. Gregor. XIII. in Bulla, Ascidente domino, editâ 1584. ibi: nec ante à Societate dimissionem, matrimonium contrahere; quin immo eos omnes ad contrahendum inhabiles (loquitur de his, qui sola vota substantialia, licet tantum simplicia in Societate emiserunt) ac contractus hujusmodi nullos, & irritos esse, prout irritos facimus, ac annulamus.

Dices: ergo etiam ejusmodi votum实质的宗教castratibus, quantumvis simplex tantum, solvet matrimonium ratum tantum, prius contractum; patet illatum: Nam vota Societatis non professa, licet simplicia, ex constitutione Gregor. XIII. habent eandem vim, non secus, ac professio tum in Societate, tum quorumvis aliorum ordinum Regularium, ut constat ex cit. constit. Gregor. XIII. ibi: non secus atque ipsos tum Societatis, tum quorumvis aliorum Regularium ordinum Professos: sed vota substantialia tum Societatis Professæ, tum aliorum Regularium ordinum dirimunt matrimonium, ratum tantum; ergo & illud. Resp. N. illatum, ad hujus prob. Resp. cum distinet. vota Societatis non professa habent eandem vim, ac professio tum in hoc, tum in aliis Ordinibus Religiosis, si sermone sit de vi dirimendi matrimonium post illa contractum, C. si de vi dissolvendi matrimonium ratum tantum, ante illa contractum. N. maj. hinc data min. N. conseq. Manifestum enim est ex ipsa constitut. Gregorii XIII. quod ea vota simplicia non in omnibus comparat cum professione; sed tantum quoad effectum constituendi verè Religiosum; & vim dirimendi matrimonium post illa contrahendum.

Tom. IV.

Hunc plurium errorem, volentium metiri ea vota, & institutum Societatis ex communibus aliorum regularium ordinum rationibus, formis, ac statutis, animadvertissum summus Pontifex, in Constitutione, Ascidente domino, ita loquitur: Quia tamen non defuit temeraria quorundam audacia, qui post declaracionem, decretum, preceptum, & interdictum nostrum hujusmodi, non solum multa ex predictis, & fortasse alia ad Societatis institutum, ac vivendi formam spectantia labefactare, sed & ipsa Apostolica decreta, ac precepta publice, & ex cathedra, ausu temerario, impugnare, men-temque nostram perversè interpretari non erubescant, disputantes & predicta in dubium revocantes; omniaque ex aliorum regularium Ordinum communibus rationibus, formis, ac statutis metientes, Societatis institutum, peculiares Constitutiones, ac vim votorum simplicium illius, a fede Apostolica in eadem Societatis Religione probata admissorum penitus ignorantes, ac nonnulla jure antiquo, quo post illud successu temporum hujus sedis auctoritate, approbatione, & confirmatione, ac peculiariis privilegiis sancta & roburata esse diagnosticuntur, perperam interpretantes, convellere nituntur. Quin etiam Nos supra dicta, motu simili, & ex certa scientia, de Apostolica potestatis plenitudine decernentes, ac præcipientes, privato sensu locutos suisse, ac tanquam privatos doctores, errare potuisse, immo verè, & de facto, ob falsam supra dictorum informationem, erroris; ideoque preceptum nostrum nullam ad obligandum vim habere. Neminem preterea eorum, qui solemnem professionem in dicta Societate non emiserunt, de illius corpore, aut verè & propriè Religiosum esse posse, sed eos mere seculares, ac Ordinariorum jurisdictioni subditos existere; nec Societatem ipsam, aut illius superiores, immo nec nos jus in eos ullum, ex vi votorum hujusmodi, habere, vel acquirere, aut superioribus ipsis conferre posse: non considerantes voti solemnitatem solâ Ecclesiæ constitutione inventam esse; triaque hujusmodi Societatis vota, tamen si simplicia, aut substantialia Religiosis vota, ab hac sede suisse admissa; illaque emittentes in statu Reli-

Kk

gia-

770
rionis verè constitui; quippe qui per ea ipsa
se Societati dedicant, atquè actu tradunt,
sequè divino servitio in ea mancipant; in
quibus votis nullus præter Romanum Ponti-
ficem potest manum apponere: aliisque at-
que alii modis Societatem ipsam impetrant,
universali Ecclesiæ perutilem; & ubi plu-
rima istiusmodi errorum, & falsæ contra
institutum Societatis. JESU doctrinæ capi-
ta enumerasset, sic concludit: & ut con-
tradicentium audacia coercetur, premis-
tas omnes & quavis alias illis similes affer-
tiones contra dicta Societatis Institutum,
vel quomodolibet in illius prejudicium pro-
nuntiantas, aut scriptas, falsas omnino, &
temerarias esse, & censeri debere. Preci-
pimus igitur in virtute sanctæ obedientie,
ac sub penitentia excommunicationis late sent-
tentia; nec non inhabilitatis ad quavis of-
ficia, & beneficia secularia, & quorumvis
Ordinum regularia, eo ipso, absque aliâ
declaratione incurriendis (quarum absolu-
tionem nobis & successoribus nostris reser-
vamus) ne quis, cuiuscunque status, gra-
dus, & preeminentie existat, dicta Socie-
tatis institutum, constitutiones, vel etiam
presentes, aut quemvis earum, vel supradic-
torum omnium articulum, vel aliud
quid, supradicta concernens, quovis di-
sputandi, vel etiam veritatis indagande
questo colore, directè, vel indirectè impu-
gnare, vel eis contradicere audeat; distri-
cti inhibentes, ne quis sive extra, sive
intra dictam Societatem, nisi de illius Ge-
neralis, aut inferiorum Præpositorum li-
centiæ notationes, declarationes, Glo-
ssas, vel scholia ultra super præmissis facere,
vel eas, nisi quantum verba ipsa sonant, in-
terpretari, aut de eis disceptare, seu scrupu-
lum cuiquam injicere, vel in contro-
versiam, aut dubium revocare audeat,
quoquo modo; nec Glossas, aut inter-
pretationes, sive impressas, seu scriptas
ad id pertinentes, legere, docere, aliquis
tradere, vendere, vel apud se retinere
præsumat; si quid verò dubii de iisdem
oriri contigerit, ad sedem prædictam, vel
ad Generalem Præpositum dictæ Societatis,
aut ad eos, quibus id ipse commis-
serit, referatur. Sicque in præmissis omni-
bus, & singulis per quoscumque judices,
& Commissarios, etiam causarum Pala-

tii Apostolici Auditores, ac S.R.E.Ca-
dinales, in quavis causâ, & instantiâ,
sublatâ eis, & eorum cuiilibet, quavis
aliter judicandi, & interpretandi faculta-
te, & auctoritate, judicari, & definiri de-
bere; nec non irritum, & inane, quidquid
secus super his à quoquam quavis auctori-
tate, scienter, vel ignoranter contingit
attentari.

Dices 2. ergo illud votum castitatis 966.
erit, & non erit simplex. Erit, quia ita
supponitur; non erit, quia vim habet
voti solennis, imò solenne est. Ex hoc
enim votum castitatis professe, solenne est,
quod habeat vim dirimendi matrimo-
nium, ex constitutione Ecclesiæ; sed ean-
dem vim ex Ecclesiæ constitutione habet
illud votum simplex, ut ponitur; ergo
etiam erit solenne. Resp. N. illatum; ex
hoc, quod piper habeat vim faciendi ali-
quem effectum caloris, vel ignis, nimi-
rum productivam caloris, non sequitur;
ergo piper est calor, vel ignis; ergo ne-
que ex hoc, quod illud votum simplex
habeat vim faciendi aliquem effectum voti
solennis, sequitur: ergo solenne est. Nam
votum non dicitur solenne formaliter re-
latè ad matrimonium dirimendum, ob
eam virtutem precise; sed ab eo, quod
in certis circumstantiis (nimis in su-
sceptione sacri ordinis, vel professione
religiosa) emissum sit, & Ecclesiæ illi hanc
vim attribuerit: at illi voto simplici Ec-
clesiæ non attribuit eam vim ex eo, quod
in talibus circumstantiis sit emissum (alias
etiam ante hanc Pontificis constitutio-
nem habuissent vim dirimendi matrimo-
nium ratum) sed ex eo, quod hoc bono ta-
lis Institutus (ex quo tanti fructus in Ecclesiæ
DEI redundarunt, ac redundant) ob cau-
sus planè peculiares plurimum expediens
sit, ut loquitur Pontifex in eadem Constit.
Plus ergo his votis simplicibus attribuen-
dum non est ad alios effectus extrinsecos,
quam Ecclesiæ constitutione illis tribu-
tum sit; at in ordine ad matrimonium post
ejusmodi vota jam emissum, nihil illis Ec-
clesiæ constitutione tributum est, quam
vis dirimendi matrimonium post illa con-
trapendit, aut illis stantibus contractum;
ut constat ex n. 966. ergo.

Secundus

Secunda quæstio est, an, & quale impedimentum matrimonii præstat votum ingrediendi religionem? Resp. quod, si ante sponsalia emissum sic hoc votum, præster impedimentum impediens, non autem dirimens: quoad secundam partem constat ex c. Meminimus. 3. b. t. ibi: si nec habitum suscepit, nec professionem, sed votum solummodo fecit, & se ad religionem transiit promisit, licet postea matrimonium contraxerit, non est cogendum ad religionem transire, & matrimoniale votum rescindere. Quoad utramque verò partem, ex c. Consuluit. 4. ed. ibi: sicut simplex votum matrimonium impedit contrahendum, & non dirimit jam contractum: ita habitus sine professione suscepit, ne contrahatur impedit, sed contractum nequam dissolvit. Quid autem operetur quoad sponsalia de futuro, sive ante, sive post illa emissum sit, dictum est sup. ubi etiam respondimus quoad eius effectum de voto suscipiendo ordinem sacram. Illud annotandum, eum, qui emisit votum ingrediendi religionem, per hoc nec in actu, nec in debito habere vota religionis; sed solum teneri ad ingressum, adeoque hunc duntaxat esse in debito, & quidem conditionatè tantum, si religio eum recipiat; ubi vides, obiectum voti non esse aliam obligationem; scilicet, objectum præcepti de voto emitendo in susceptione ordinis sacri.

§. 2.

An, & quale impedimentum matrimonii præstat votum solenne?

Supponendum 1. nos hic loqui de solennitate Voti, in quantum hoc, vi illius, præstat impedimentum matrimonii. Nam votum castitatis ex se, & natura suâ matrimonio nullum præstat impedimentum dirimens, t. quia ex se, & natura suâ præcisè statante matrimonio contracto, ex n. priori, & contrahendo, ex eod. deinde votum simplex, & solenne non differunt substantialiter, & in natura voti, ex t. Rursus. 6. b. t. ibi: cum simplex votum apud DEUM non minus obliget, quam solenne, ut ait Cœlestinus. III. sed illud ex

Idem expressè habetur in Constit. Ascendente Domino, ubi Pontifex reprobat sensum corum, qui dicebant, neminem eorum, qui solennem professionem in Societate IESU non emiserunt, de illius corpore, aut verè, & propriè religiosum esse posse. Rationem dat, quia non considerarunt, voti solennitatem sola Ecclesiæ constitutione inventam esse, consequenter ad constitendum verè, ac propriè religiosum, non requiri solennia, sed tantum substantialia religionis vota, quæ non ex essentia sua, sed ex Ecclesiæ invento, procertis calibus duntaxat (iis nimis, de quibus supra numeri precedenti ex c. Unico) evadunt solennia: his præmissis:

Kk 2

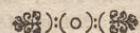
Resp.

972. Resp. ad quæstionem, per solenne
votum castitatis præstari sic ligatis impe-
dimentum dirimens matrimonium eo
stante contractum, aut contrahendum,
habet expressè c. de diacono. 1. & c. Me-
minimus. 3. c. Insinuante. 7. b. t. c. Unico. de
Voto in 6. de quibus vide dicta lib. 3. de
Cleric. conjugat. Hanc porrò vim diri-
mendi matrimonium sic contractum, aut
contrahendum, voto castitatis in profes-
sione religiosa emiso, non competere jure
naturali, aut divino, sed merè Ecclesiasti-
co probatum est supr. ubi etiam ad ea,
quaे opponi possunt, responsio data est:
quaे porrò concernunt in hac materia
mentem Angelici Doctoris, exposita sunt
partim n. 943. partim etiam n. 946. Ex
hoc colliges, nullum votum castitatis,
nisi emissum in susceptione ordinis sacri,
aut professione Religionis approbatæ à
sede apostolicâ, esse solenne, faltem per
ordinem ad præstandum matrimonio im-
pedimentum dirimens, sed simplex tan-
tummodo, seu non solenne, ut expressè
statuitur in c. Unico, de Voto in 6.

973. Præter jam dicta, ex hoc titulo col-
liges seqq. 1. Diaconum, qui alium Dia-
conum vulneravit, & uxorem accepit, licet
factus sit irregularis, debere ab illa sepa-
ri; cum matrimonium sit nullum; &
hoc facto, si humiliiter pœnitens ad Eccle-
siam redierit, post obtentam absolutio-

nem, & injunctam super utroque delicto
pœnitentiam, & peractam, ab Episcopo
posse dispensari, ut in diaconatu mini-
stret; & si deinde decenter vixerit, etiam
in Presbyterum valeat ordinari; sic
Alexander III. ad Archi-Episcopum Re-
mens: c. de Diacono. 1. b. t. ubi adverte,
ex hoc casu, irregularitatem per solam
pœnitentiam non tolli, sed requiri absol-
tionem; sic Barb. in cit. c. 1. n. 5.

Collig. 2. si subdiaconus ducat Uxo-
rem, & pœnitens Religionem profite-
tur, in eaque decenter vivat, arbitrio
Episcopi posse permitti ascendere ad or-
dines altiores; si autem nolit Religionem
ingredi, nec posse ascendere ad altiores,
nec in subdiaconatu ministrare; sed tan-
tum in minoribus. c. ex litterarum. 2. cod.
quod tamen limita, ut procedat, si con-
traxit cum unica eaq[ue] Virgine; non autem
si cum vidua, vel corrupta, aut contraxit
secundò, ut colligitur ex c. 1. & 2. de
Bigamis. Covarruvias in Clement. si fur-
sus p. 1. § 2. n. 2. conditionem autem illam:
si verè pœnitentes sint, & Religionem ingre-
diantur, in ordine ad effectum, ut Episco-
pus cum eo dispensare possit, intelligi de
confilio, vult Sanchez lib. 2. Matrim. D. 86.
2. 20. sed textus habet: si noluerit,
cum non permittas.

QUÆ.